

Sygn. akt II W 1663/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Polikowska

Protokolant: Gabriela Krakowiak

po rozpoznaniu dnia 31 marca 2021 r.

sprawy:

R. C. (1)

syna J. i M. zd. Jawny

urodzonego (...) w L.

obwinionego o to, że:

1. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami.

tj. o czyn z art. 94 § 1 k.w.

2. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku poziomego P2-linia ciągła.

tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w.

3. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), zjechał na przeciwległy pas drogi, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla M. R. oraz M. I..

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w.

4. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udzielił informacji co do miejsca zatrudnienia, umundurowanego funkcjonariusza Policji, który z mocy ustawy upoważniony jest do legitymowania osób.

tj. o czyn z art. 65 § 2 k.w.

5. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), nie zastosował się do znaku drogowego poziomego P-24.

tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w.

6. W dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. na ul. (...) w miejscu publicznym używał słów nieprzyzwoitych.

tj. o czyn z art. 141 k.w.

I. uznaje obwinionego **R. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

- opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.
- opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 k.w.
- opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 k.w.
- opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 65 § 2 k.w.
- opisanego w pkt 5 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 k.w.
- opisanego w pkt 6 części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 141 k.w.

i za to na podstawie art. 65 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 4000 (czterech tysięcy) złotych,

II. na podstawie art. 29 § 1 i 2 k.w. w zw. z art. 86 § 3 k.w. orzeka wobec obwinionego **R. C. (1)** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.o.w., zwalnia obwinionego **R. C. (1)** od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1663/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2019 r. około godziny 19.00 obwiniony R. C. (1) jechał samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierował w tym dniu pojazdem nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami. Kierując pojazdem, widząc jadący z przeciwka radiowóz policyjny, zjechał na przeciwległy pas drogi i jechał na wprost radiowozu, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla znajdujących się w radiowozie funkcjonariusza Policji M. R. oraz funkcjonariusza Straży Miejskiej w J. M. I.. Zjeżdżając na przeciwległy pas jezdni obwiniony nie zastosował się do znaku poziomego P2-linia ciągła. Kierujący radiowozem policjant zawrócił i udał się za pojazdem kierowanym przez obwinionego. Na nadawane przez policjanta sygnały obwiniony zatrzymał się na kopczie dla inwalidów, czym nie zastosował się do znaku drogowego poziomego P-24. Podczas przeprowadzanej kontroli drogowej obwiniony R. C. (1) nie udzielił umundurowanemu funkcjonariuszowi Policji M. R. informacji co do miejsca zatrudnienia oraz w miejscu publicznym używał słów nieprzyzwoitych.

Dowód:

- zeznania świadka M. R. k. 10-11, 56,
- częściowo wyjaśnienia obwinionego R. C. (1) k. 55,
- pismo Starosty (...) z dnia 31.10.2019 r. k. 15,

Obwiniony R. C. (1) figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

Dowód:

- informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 48-49,

Obwiniony R. C. (1) ma 39 lat, nie posiada wyuczonego zawodu, nie pozostaje w zatrudnieniu, jest na utrzymaniu rodziców, nie posiada wartościowego majątku.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze obwinionego R. C. (1) k. 55.

Obwiniony R. C. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na kierowaniu pojazdem nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami. Do pozostałych zarzucanych mu czynów nie przyznał się. W złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż zdarzenie to miało miejsce około półtora roku temu i pamięta tylko taką sytuację, że jechał od strony C. w kierunku J. ulicą (...), skręcił w ulicę (...), gdzie zatrzymała go Policja i nastąpiła kontrola.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego R. C. (1), w zakresie w jakim wskazywał on, iż w dniu 23 września 2019 r. kierował pojazdem nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami. Wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie korespondują z zeznaniami świadka M. R. – funkcjonariusza Policji, który zatrzymał do kontroli drogowej obwinionego oraz z informacją Starosty (...) z dnia 31 października 2019 r., z której wynika, iż prawo jazdy obwinionemu zostało zatrzymane na mocy postanowienia Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim z dnia 28 maja 2019 r. w sprawie PR 1 Ds. 349.2019.D.

Za przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za pozostałe zarzucane mu we wniosku o ukaranie czyny Sąd uznał wyjaśnienia R. C. (1), w zakresie w jakim twierdził on, iż pamięta jedynie, że jechał od strony C. w kierunku J. ulicą (...), skręcił w ulicę (...), gdzie zatrzymała go Policja i nastąpiła kontrola. Fakt kontroli policyjnej obwinionego wynika jednoznacznie z zeznań świadka M. R., którym Sąd przydał walor wiarygodności. Z zeznań wskazanego świadka wynika także, iż kontrola drogowa przeprowadzona wobec obwinionego poprzedzona była dokonaniem przez obwinionego naruszeń przepisów ruchu drogowego. Świadek szczegółowo opisał w złożonych zeznaniach na czym polegało naruszenie przez obwinionego przepisów ruchu drogowego. Opisał także zachowanie R. C. (1) podczas przeprowadzanej kontroli drogowej. Mając na uwadze zachowanie obwinionego w dniu 23 września 2019 r. zarówno podczas kierowania pojazdem jak też i podczas przeprowadzanej wobec niego kontroli drogowej za zupełnie niewiarygodne uznać należy twierdzenia R. C. (1), iż z uwagi na upływ czasu pamięta on jedynie fakt przeprowadzonej kontroli. Obwiniony musiał pamiętać, co zdarzyło się w dniu 23 września 2019 r. skoro sam sprowokował swoim celowym zachowaniem podjęcie wobec niego kontroli drogowej. Z wyjaśnień obwinionego nie wynika, aby cierpiał on na jakiegokolwiek schorzenie, które wpływałoby na jego pamięć.

Jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie ocenił Sąd zeznania świadka M. I.. Świadek bowiem nie pamiętał okoliczności podjętej wobec obwinionego interwencji.

Walor wiarygodności Sąd przydał dowodom z dokumentów zgromadzonym w niniejszej sprawie. Nie były one kwestionowane przez strony. Brak było też jakichkolwiek okoliczności, które nakazywałyby poddać je w wątpliwość.

Obwiniony R. C. (2) swoim zachowaniem w dniu 23 września 2019 roku około godziny 19.00 w J. zrealizował znamiona wykroczeń:

- z art. 94 § 1 k.w. bowiem na ul. (...) kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami,

- z art. 92 § 1 k.w. bowiem na ul. (...) kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku poziomego P2-linia ciągła,

- z art. 86 § 1 k.w. bowiem na ul. (...) zjechał na przeciwległy pas drogi, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla M. R. oraz M. I.,

- z art. 92 § 1 k.w. bowiem na ul. (...) kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), nie zastosował się do znaku drogowego poziomego P-24,

- z art. 65 § 2 k.w. bowiem podczas kontroli drogowej na ul. (...) wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udzielił informacji co do miejsca zatrudnienia, umundurowanego funkcjonariusza Policji, który z mocy ustawy upoważniony jest do legitymowania osób,

- z art. 141 k.w. bowiem na ul. (...), w miejscu publicznym używał słów nieprzyzwoitych.

Działanie obwinionego było świadome i celowe. Widząc nadjeżdżający z przeciwka radiowóz policyjny, w którym znajdował się znany obwinionemu z podejmowanych wobec niego interwencji funkcjonariusz Policji M. R., zjechał on na przeciwległy pas ruchu, przekroczył linię ciągłą, jechał na wprost radiowozu pokazując nieprzyzwoity gest osobom znajdującym się w radiowozie. Po zatrzymaniu do kontroli drogowej obwiniony zatrzymał pojazd w miejscu przeznaczonym dla inwalidów, nie wykonywał wydawanych mu przez policjanta poleceń w związku z czym został zakuty w kajdanki. Po udzieleniu mu informacji o popełnionych wykroczeniach obwiniony wypowiadał wulgarne słowa oraz groził policjantowi. Obwiniony nie tylko zlekceważył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ale także okazał lekceważenie podejmującym wobec niego interwencję funkcjonariuszom M. R. i M. I..

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczeń jest znaczny albowiem spowodował on swoim zachowaniem większe zagrożenie niż skutek, który wystąpił. Mógł on bowiem doprowadzić do spowodowania wypadku drogowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 4.000 zł. Sąd uznał, że taka kara jest adekwatna do wagi naruszonych przez obwinionego zasad poruszania się po drogach i następstw jego działania. Grzywna w takim wymiarze stanowić będzie dla obwinionego odczuwalną dolegliwość, która powinna powstrzymać go przed naruszaniem prawa w przyszłości i spowodować w nim przekonanie, że naruszanie prawa nie pozostanie bez reakcji. Jednocześnie w wymiarze ogólnospołecznym kara ta powinna spowodować przekonanie o nieuchronności kary i uczynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.o.w. Sąd zwolnił obwinionego R. C. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu P. kosztów sądowych. Sąd miał na względzie, iż obwiniony nie posiada wyuczonego zawodu, nie pozostaje w zatrudnieniu, utrzymują go rodzice. Nie jest zatem w stanie ponieść kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie.